

niedziela

głos z Torunia

NR 27 (863) • J • ROK LIV • 3 VII 2011 • TORUŃ

W NUMERZE:

Święcenia diakonatu w diecezji toruńskiej

Lubił ludzi i ich szukał – spotkanie z ks. prał. dr. Sławomirem Oderem

Spotkanie z Biblią

PAWEŁ MURAWSKI

Neoprezbiterzy 2011 z bp. Andrzejem Suskim

Kapłan ma być jak otwarta Biblia

W tym tygodniu, radując się z nowych 13 presbiterów wyświęconych dla Kościoła toruńskiego oraz nawiązując do przypadających 1 lipca uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa i Światowego Dnia Modlitw o Uświęcenie Kapłanów, tematem numeru jest kapłaństwo.

Pierwszym stopniem sakramentu posługi apostolskiej jest diakonat ustanowiony „nie dla kapłaństwa, lecz dla posługi” (św. Hipolit). Do grona diakonów, którzy uczestniczą w specjalny sposób w posłaniu i łasce Chrystusa, dołączyło nowych 12 z diecezji toruńskiej. Kolejnym stopniem jest presbiterat, a trzecim – biskupstwo.

Kapłaństwo – ustanowione dla ludzi i wspólnoty Kościoła – realizuje się przez służbę, modlitwę i ofiarę. „Przez łaskę Ducha Świętego, która jest właściwa dla sakramentu święceń, wyświę-

cony zostaje upodobniony do Chrystusa Kapłana, Nauczyciela i Pasterza, którego jest sługą” (Katechizm Kościoła Katolickiego, 1585). Takie życie stało się udziałem neoprezbiterów, którzy mają prowadzić do Ojca, być znakiem nadziei, miłości i pokoju we współczesnym świecie. Za dar kapłaństwa dziękuje także ks. Marek Wysiecki, proboszcz parafii pw. Świętych Kosmy i Damiana w Okoninie, który 25 lat służy Bogu i ludziom.

W tym wakacyjnym czasie pamiętajmy o modlitwie za neoprezbiterów i wszystkich kapłanów. Niech ich umiłowanie Eucharystii, modlitwa i przykład życia prowadzą do Jezusa. Dobry Pasterzu, tych, którzy usłyszeli Twój głos i poszli za Tobą, obdarzaj łaską, mądrością i ufnością, ustrzeż od zła, niebezpieczeństw i pokus, by byli „jak otwarta Biblia, w której słyszeć bicie serca Boga”. **Beata Pieczykura**

„Pełnijcie to, czego innych będziecie nauczać”

18 czerwca w diecezjalnym sanktuarium Miłosierdzia Bożego na toruńskich Koniuchach 13 diakonów przyjęło święcenia presbiteratu, oddając się tym samym na wyłączną służbę Bogu i bliżnim. Sakramentu kapłaństwa udzielił i słowo Boże wygłosił biskup toruński Andrzej Suski

Więcej na str. IV-V

Gimnazjaliści z parafii św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu-Mniszku przyjęli sakrament bierzmowania

Radosny dzień dla parafialnej wspólnoty

Grudziądz

26 maja 50 gimnazjalistów z parafii św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu-Mniszku przyjęło sakrament bierzmowania. Mszy św. przewodniczył bp Andrzej Suski w asyście ks. Bogdana Tułodzieckiego i ks. Przemysława Bolewskiego. Zwracając się do młodzieży, Ksiądz Biskup zachęcał, aby odważnie szli drogą chrześcijańskiego powołania, umocnieni działaniem Ducha Świętego. Przestrzegał przed grzącym

konsumpcjonizmem, wygodnictwem i hedonistycznym pojmowaniem szczęścia. Tylko współpraca z Duchem Świętym może prowadzić człowieka do zjednoczenia z Bogiem.

Ks. kan. Józef Lipski przybliżył zebranym historię parafii św. Józefa i prosił Biskupa Andrzeja o poświęcenie nowego wystroju prezbiterium. Ks. kan. Lipski wyraził swoje uznanie wszystkim ofiarodawcom i sponsorom za ich materialny wkład w upiększenie

przestrzeni sakralnej. Podziękował architektowi Andrzejowi Ryczkowi, który, wzorując się na twórczości El Greca, oddał cześć św. Józefowi, patronowi kościoła. 3 płaskorzeźby ukazują Józefa – opiekuna Jezusa i Maryi podczas ucieczki do Egiptu, w warsztacie pracy oraz w codziennym życiu. Ksiądz Biskup poświęcił także obrazy oraz płaskorzeźbę Jana Pawła II ufundowaną przez parafianina jako pamiątkę beatyfikacji Papieża.

Ks. Wiesław Michlewicz

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2011/2012.

Nauka odbywa się na dwu kierunkach – organista i kantor.

Kandydaci w dniu inauguracji winni przedstawić następujące dokumenty: podanie, opinię księdza proboszcza, świadectwo maturalne (jeżeli nie ma, to ostatnio uzyskane świadectwo szkolne), ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły muzycznej, 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł.

Wspomniane dokumenty można też przysłać pod adresem:

Studium Muzyki Kościelnej
Diecezji Toruńskiej,
Kuria Diecezjalna Toruńska,
ul. Łazienna 18,
87-100 Toruń.

Inauguracja roku odbędzie się w sobotę 10 września o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I).

Dodatkowe informacje można uzyskać na stronach: www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl, www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź u dyrektora studium – tel. 603-943-694.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor Studium Muzyki
Kościelnej Diecezji Toruńskiej

Parafia dzieciom

Grudziądz

5 czerwca, tradycją lat ubiegłych, przy parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego na Strzemięcinie z okazji Dnia Dziecka odbył się 15. festyn pod hasłem: „Parafia dzieciom”. O godz. 14.30 rozpoczęła się zabawa. Wśród atrakcji znalazła się loteria fantowa z trzema rowerami górskimi do wygrania. Do wzięcia udziału zachęcał ks. Jacek Borkowski. Przygotowano karaoke i wspólne śpiewanie przy ognisku. Można było odpocząć w ogrodzie lub na ławeczkach pod parasolami, przy skocznej muzyce i śpiewie Karola Kosika – organisty z grudziądzkiej parafii pw. Ducha Świętego. Szczególną

popularnością cieszyły się: przejażdżki na koniach i quadzie, trampolina oraz dmuchane zjeżdżalnie. Imprezę umilała maskotka Pan Pikuś. Wystąpiła Grudziądzka Orkiestra Dęta. Była też możliwość postrzelania z wiatrówek pod okiem strażników miejskich na strzelnicy w garażu udostępnionym dzięki uprzejmości proboszcza ks. prał. Henryka Kujaczyńskiego. Odbył się pokaz ratownictwa medycznego, można było zmierzyć ciśnienie krwi i poziom cukru. Atrakcjami były: wóz straży pożarnej i zabytkowy ford oraz policja. Policjanci znakowali rowery (za okazaniem dokumentu zakupu). Chętnym

dzieciom zostały pomalowane twarze. Odbyły się zajęcia z zakresu profilaktyki autogogle zorganizowane przez Centrum Profilaktyki i Terapii w Grudziądzu oraz konkursy rodzinne i sprawnościowe z nagrodami. Najmłodsi układali puzzle pod opieką ks. Tomasza Fryca.

Poza tym na uczestników czekały różne smakołyki, w tym ciasta przygotowane przez parafianki, smażony ser przyniesiony przez panią Irenę i kiszzone ogórki, które, jak co roku, przygotowuje Ksiądz Proboszcz. Przy stoiskach sprzedawano miód, rzeźby z drewna, książki, foldery, m.in. o Grudzią-

dzu i bł. Janie Pawle II. Gośćmi byli posłanka Marzenna Drab oraz ks. kan. Marek Borzyszkowski, dyrektor Grudziądzkiego Centrum Caritas. O godz. 19 wystąpiły parafialne zespoły muzyczne – „Maxima” i „Soli Deo”.

Imprezę zamykał Apel Jasnogórski. Środki będą przeznaczone na ufundowanie kolonii dla 15 dzieci z parafii oraz na 2 tygodniowe turnusy półkolonii dla chętnych dzieci z parafii. Bóg zapłać sponsorom i organizatorom (w tym Akcji Katolickiej i Markowi Czepkowi), którzy wsparli dzieło festynu oraz wszystkim osobom zaangażowanym i gośćmi. Karolina Słupska

Odszedł dobry pasterz

Dnia 29 maja po krótkiej i ciężkiej chorobie odszedł do Pana ks. kan. Antoni Szatkowski. Uroczystości pogrzebowe 2 czerwca zgromadziły ok. 90 kapłanów, rodzinę i przyjaciół, rzesze wiernych z parafii Wrocki oraz okolicznych miejscowości.

Ks. Antoni Szatkowski urodził się 17 maja 1930 r. w Tucholi. W 1950 r. zdał maturę i wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Pelplinie. 10 maja 1956 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa chełmińskiego Kazimierza Józefa Kowalskiego i został wikariuszem w parafii pw. Trójcy Świętej w Chełmży, gdzie proboszczem był ks. kan. Zygfryd Kowalski, późniejszy biskup sufragan chełmiński. W 1961 r. został przeniesiony do parafii św. Wojciecha w Działdowie, a w 1962 r. – św. Marii Magdaleny w Czersku, gdzie pracował przez 12 lat. Dekretem biskupa chełmińskiego Bernarda Czaplińskiego 10 maja 1974 r. został mianowany proboszczem parafii pw. św. Marcina we Wrockach. Funkcję tę pełnił do 31 lipca 2006 r., kiedy przeszedł na

emeryturę, zamieszkując w domu parafialnym. W latach 1975-82 był wicedziekanem dekanatu golubskiego, a po reorganizacji struktur administracyjnych diecezji chełmińskiej od 1 stycznia 1982 r. przez 15 lat sprawował funkcję dziekana dekanatu lembarskiego. W 1991 r. bp Marian Przykucki mianował ks. Antoniego kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiackiej Chełmińskiej.

Przez 37 lat związany był z podgłubską parafią Wrocki. 32 lata pełnił tam swą posługę jako proboszcz, a 5 lat jako senior. Do końca swych dni był człowiekiem aktywnym. Chętnie służył pomocą duszpasterską, radą i doświadczeniem. Bywał wszędzie tam, gdzie czuł się potrzebny.

Przez długie lata, od wczesnego dzieciństwa, miałem okazję obserwować życie ks. Antoniego. Był zawsze człowiekiem oddanym służbie Bożej, rozmodlonym, troszczącym się o zbawienie ludzi. Na różne sposoby usiłował prowadzić ludzi do Boga. Cenił sobie wspólnotę kapłańską. Chętnie odwiedzał kapłanów, umacniając ich swą postawą w wierności powołaniu.

W mojej pamięci na zawsze pozostanie duszpasterzem, który pokazał mi w dzieciństwie i młodości, na czym polega kapłaństwo, jak być blisko Boga i człowieka.

Uroczystości pogrzebowe były dużym przeżyciem dla wspólnoty parafialnej. W pogrzebie uczestniczyło dwóch biskupów – abp Edmund Piszcz (kolega kursowy śp. ks. Antoniego) i bp Andrzej Suski. Mszy św. przewodniczył abp Edmund Piszcz, który również wygłosił słowo Boże. Opierając się na Ewangelii o 8 błogosławieństw, odniósł wezwanie „błogosławieni cisi” do życia zmarłego kapłana. Ksiądz Kanonik był zawsze człowiekiem skromnym, cichym, wiernie realizującym swoje powołanie kapłańskie. Bp Andrzej Suski podziękował śp. ks. Antoniemu Szatkowskiemu za wszystkie lata ofiarnej pracy dla Kościoła i prosił o modlitwę, także o nowe powołania kapłańskie, ponieważ „miejsce po zmarłym ks. Antonim trzeba zapełnić”.

Trudno będzie zapełnić tę pustkę po człowieku, który kochał Chrystusa, Kościół i mocno żył jego sprawami, pragnał, by wszyscy poznali

Sp. ks. kan. Antoni Szatkowski

Ewangelie i byli blisko Boga. To z tej miłości i z tego pragnienia wypływało całe zaangażowanie ks. Antoniego, który pozostanie w naszej pamięci jako dobry pasterz...

Ks. Janusz Kowalski

Proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Jabłonowie
(wychowanek ks. Antoniego Szatkowskiego)

25-lecie kapłaństwa

Okonin

Proboszcz parafii pw. Świętych Kosmy i Damiana w Okoninie ks. Marek Wysiecki 5 czerwca obchodził srebrny jubileusz kapłaństwa. Ks. Marek święcenia kapłańskie otrzymał w Pelplinie 17 maja 1986 r. z rąk biskupa chełmińskiego Mariana Przykuckiego. Ksiądz Jubilat Mszę św. odprawił w asyście ks. kan. Stefana Schwabe, dziekana dekanatu radzyńskiego, ks. kan. dr Mariusza Klimka, proboszcza parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego w Toruniu. W homilii ks. kan. dr Mariusz Klimek podkreślił, że sakrament kapłaństwa zobowiązuje, aby być dobrym i świętym kapłanem.

Nie zabrakło życzeń, które jubilatowi złożyli ks. kan. Stefan Schwabe, dziekan dekanatu radzyńskiego, Halina Kowalkowska, wójt gminy Gruta, przedstawiciele grup i stowarzyszeń działających przy parafii. Na uroczystość przybyli także wierni z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Hartowcu, gdzie przez 12 lat posługę duszpasterską pełnił

Ks. Marek Wysiecki dziękuje Bogu za 25 lat posługi kapłańskiej

ks. Marek, tworząc podwaliny pod nową parafię i dom rekolekcyjny.

Święto uświetniły występy scholi parafialnej i kwartetu śmykowego z Bydgoszczy.

Maria Szczesna

Ks. prał. Marek Rumiński bożogrobcem

11 czerwca w archikatedrze gdańskiej odbyła się 16. Inwestytura Polskiego Zwierzchnictwa Zakonu Rycerskiego Świętego Grobu Bożego w Jerozolimie. Wśród kandydatów było 15 osób świeckich, 4 prezbiterów i 1 biskup. Jednym z nich był ks. prał. Marek Rumiński, proboszcz parafii katedralnej w Toruniu.

Ks. prał. Marek Rumiński pochodzi z Grudziądza. Przez 11 lat posługiwał w Niemczech: w Ośrodku Duszpasterskim Polskiej Misji Katolickiej Neumünster-Itzehoe oraz w parafii St. Marien w Bordesolm. Obecnie jest proboszczem parafii katedralnej w Toruniu. Jego zaangażowanie w prace konserwatorskie katedry Świętych Janów i przywrócenie blasku najważniejszej świątyni diecezji zaowocowały rekomendowaniem go przez bp. Andrzeja Suskiego do zakonu bożogrobców.

Mszy św. z obrzędem inwestytury kawalerów, dam i duchownych przewodniczył Wielki Przeor Polskiego Zwierzchnictwa OESSH kard. Józef Glemp, prymas senior Polski. Polscy bożogrobcy mieli zaszczyt gościć abp. Giuseppe de Andreę, Asesora Wielkiego Magisterium OESSH, pełniącego obecnie obowiązki Wielkiego Mistrza Zakonu. W uroczystości wzięli udział bożogrobcy z Niemiec, Szwajcarii i Anglii.

Zakon Rycerski Świętego Grobu Bożego powstał w 1099 r. w Jerozolimie, by bronić grobu Chrystusa i opiekować się pielgrzymami przybywającymi do Ziemi Świętej. Obecnie zajmuje się działalnością charytatywną. W Polsce jest ponad 200 członków tego zakonu.

Ks. Paweł Borowski

Diakoni z bp. Józefem Szamockim

Nowi diakoni pochodzą z parafii:

Krzysztof Adamski – Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu

Dawid Gapiński – św. Wojciecha w Lidzbarku Welskim

Tomasz Jankowski – św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Brodnicy

Leszek Kopczyński – św. Marcina Biskupa we Wrockach

Michał Kossowski – św. Anny w Lubawie,

Michał Oleksowicz – Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu

Michał Rogoziński – Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lidzbarku Welskim

Wojciech Skolmowski – św. Barbary i św. Rocha w Rumianie

Przemysław Skowroński – św. Jakuba w Toruniu

Przemysław Syrkowski – Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu

Łukasz Światowski – św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Lubiczu

Łukasz Waśko – Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Toruniu

NEOP

ks. Dominik
Fiszerks. Sebastian
Kaczerzewskiks. Dawid
Koncickiks. Łukasz
Otremskiks. Michał
Paluch

Święcenia diakonatu

W diecezjalnym sanktuarium Miłosierdzia Bożego 12 czerwca o godz. 15 odbyły się święcenia diakonatu. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił bp Józef Szamocki. Biskup Pomocniczy w uroczystość Zesłania Ducha Świętego udzielił święceń diakonatu 12 klerikom V roku z Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej. W kazaniu Ksiądz Biskup zwrócił uwagę na potrzebę doświadczania miłości Boga, która wyzwala w człowieku pragnienie czynienia miłości bliźnim. Bez miłości nie można rozpoczynać drogi powołania, gdyż to właśnie ona pomaga odkryć oblicze Boga ukryte

w braciach i siostrach. Po uroczystości wspólnota Wyższego Seminarium Duchownego oraz rodzice nowych diakonów zgromadzili się na uroczystej kolacji w refektarzu seminaryjnym.

Bp Józef Szamocki wręczył diakonom dekrety, kierując ich na praktykę diakonańską do następujących parafii: dk. Krzysztof Adamski – Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego w Toruniu, dk. Dawid Gapiński – św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu, dk. Tomasz Jankowski – Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Toruniu, dk. Leszek Kopczyński – Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w To-

runiu, dk. Michał Kossowski – św. Antoniego w Toruniu, dk. Michał Oleksowicz – św. Maksymiliana Kolbego w Toruniu, dk. Michał Rogoziński – Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu, dk. Wojciech Skolmowski – św. Jakuba Apostoła w Toruniu, dk. Przemysław Skowroński – Miłosierdzia Bożego w Toruniu, dk. Przemysław Syrkowski – bł. Marii Karłowskiej w Toruniu i dk. Łukasz Światowski – Chrystusa Króla w Toruniu.

Nowo wyświęconym diakonom życzymy wielu łask Bożych, opieki Matki Najświętszej oraz wytrwałości w służbie w Winnicy Pańskiej.

Kl. Paweł Śliwiński

„Pełnijcie

W liturgii święceń przychodzi Jezus i mówi: „Pokój wam” – rozpoczął kaznodzieja. „Pokój wam” to słowa skierowane do mających przyjąć święcenia kapłańskie, a także do ich rodziców, wychowawców, kapłanów. Nie są to puste słowa, bowiem za nimi idzie moc Ducha Świętego. „Pokój wam” mówi do swych uczniów Jezus zmartwychwstały, który ukazuje swe dłonie ze śladami męki – to dłonie kapłana: poranione dzwiganie, przybite do krzyża i z krzyża obejmujące każdego człowieka. W te dłonie właśnie neoprezbiterzy winni złożyć swoje wszelkie nadzieje.

PREZBITERZY 2011

ks. Jarosław
Zieliński

ks. Damian
Wysocki

ks. Mateusz
Wróblewski

ks. Bartosz
Serwiński

ks. Arkadiusz
Sobociński

ks. Marcin
Sokołowski

ks. Artur
Stachowski

ks. Przemysław
Wolny

PAWEŁ MURAWSKI

Z DNIEM 16 CZERWCA NEOPREZBITERZY ROZPOCZĘLI PRACĘ W PARAFIACH:

Ks. Dominik Fiszer – pw. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie

Ks. Sebastian Kaczerzewski – pw. św.
Katarzyny Aleksandryjskiej w Brodnicy

Ks. Dawid Koncicki – pw. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny w Lidzbarku
Welskim

Ks. Łukasz Otremski – pw. św. Mikołaja
Biskupa w Chełmży

Ks. Michał Paluch – pw. św. Mikołaja
Biskupa w Grudziądzu

Ks. Bartosz Serwiński – pw. Matki Bożej
Królowej Różańca Świętego w Iłowie

Ks. Arkadiusz Sobociński – pw. św. Woj-
ciecha Biskupa i Męczennika w Złotorii

Ks. Marcin Sokołowski – pw. Podwyższe-
nia Krzyża Świętego w Działdowie

Ks. Artur Stachowski – pw. Podwyższenia
Krzyża Świętego w Górznie

Ks. Przemysław Wolny – pw. św. Mikołaja
Biskupa w Papowie Biskupim

Ks. Mateusz Wróblewski –
pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej
w Golubiu-Dobrzyniu

Ks. Damian Wysocki – pw. Najświętszego
Serca Pana Jezusa w Rybnie

Ks. Jarosław Zieliński – pw. św. Maksymi-
liana Marii Kolbego w Grudziądzu

to, czego innych będziecie nauczać”

Dzień święceń to ten, który „dał wam Pan, bo od tej chwili nazywać was będzie swoimi przyjaciółmi” – podkreślił Biskup Andrzej. To dzień radości dla mających przyjąć święcenia oraz ich bliskich. Jest to też czas posłania – Pan posyła swych uczniów, by występowali w Jego imieniu, pełnili Jego wolę i Jego misję. „Posłany jednak musi znać Posyłającego”, kapłan więc musi znać Kościół, kochać Kościół i słuchać Kościoła.

W niejednym młodym, kapłańskim sercu tli się niekiedy niepewność, czy podoła wszystkim obowiązkom i wyzwaniom obranej drogi. Kaznodzieja przekonywał,

by się nie lękać, bo gwarantem słuszności tej drogi jest sam Jezus Chrystus, który żywy działa poprzez kapłanów i głosi Dobrą Nowinę, rozgrzesza, błogosławi. Umocnieniem natomiast jest Duch Święty.

Bp Andrzej Suski nawiązał również do nauczania bł. Jana Pawła II. Papież Polak mówił, że Kościół winien żyć Ewangelią pokoju. Dla ludu Bożego pokój ten osiągalny jest w sakramencie pokuty i pojednania. Tegoroczne święcenia odbyły się w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, co wpisuje się w powołanie do kapłaństwa, bowiem neoprezbiterzy staną się również szafarzami Miłosierdzia Bożego w sakramencie

pokuty i pojednania. Pokój Chrystusowy neoprezbiterzy zanoszą nie tylko przez spowiedź, lecz także służbę dla chorych, potrzebujących, niemających nadziei. „Głosicie i czynicie Miłosierdzie Boże, pełnijcie to, czego innych będziecie nauczać” – nawoływał na zakończenie Biskup Andrzej.

W dalszej części uroczystości Biskup pouczył kandydatów na prezbiterów o obowiązkach, które przyjmą na siebie wraz z darem kapłaństwa. Kandydaci, wkładając swoje dłonie w dłonie biskupa, uczynili gest symbolizujący ojcowską i synowską więź biskupa oraz jego prezbiterów. Przyszli cześć

i posłuszeństwo biskupowi i jego następcom. Wyraziwszy wolę przyjęcia święceń, kandydaci, leżąc krzyżem, odmówili wraz z wiernymi Litanie do Wszystkich Świętych, co jest znakiem zawierzenia i modlitwy. Następnie Ksiądz Biskup na głowę każdego z kandydatów nałożył ręce i odmówił modlitwę konsekrycyjną, po czym dłonie nałożyli wszyscy kapłani zgromadzeni w świątyni. Po przyjęciu szat i naczyń liturgicznych oraz namaszczeniu dłoni zakończył się obrzęd święceń. 13 nowych kapłanów stanęło przy ołtarzu Pana i wraz z Księdzem Biskupem po raz pierwszy sprawowało Eucharystię.

Joanna Kruczyńska

Koronacja obrazu Matki Bożej ⁽²⁾

Po koronacji ikony Matki Bożej Nieustającej Pomocy nastąpiły przygotowania do uroczystej Mszy św., która odbyła się na placu. Przewodniczył jej ordynariusz diecezji chełmińskiej, wielki czciciel Matki Bożej bp Kazimierz Józef Kowalski. Podczas Eucharystii asystowali mu: ks. Franciszek Jank, ks. Roman Górski, ks. Paweł Müller oraz ks. Alfons Trzebiatowski, który był ceremoniarzem.

Homilię wygłosił ordynariusz tarnowski bp Jerzy Ablewicz, który m.in. nawiązał do niewydania zgody przez władze państwowe na wyjazd przedstawicieli polskiego Episkopatu do Rzymu. Fragment ten nie uszedł uwadze funkcjonariuszy SB, którzy odnotowali to w swoich raportach. W notatkach tych spotykamy także fragment modlitwy wiernych, w której modlono się „za Prymasa – wodza duchowego i ideowego Polski i prawdziwej wolności Kościoła. Za Ojczyznę i tych, którzy nami rządzą, aby Duch natchnął ich sprawiedliwością i miłością”. Jak widać, wydarzenia koronacyjne wzbudzały ogromne zainteresowanie władz.

Pod koniec Mszy św. przemówienie wygłosił Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński, oto jego fragment: „Jesteśmy w mieście akademickim, wśród domów młodzieży akademickiej. W mieście tym, gdzie objawiła się wielka mądrość człowieka wierzącego Mikołaja Kopernika, który ukazał ludzkości znaki na niebie – słońce, trzeba tak rozwijać mądrość, aby wzrastała w niej żywa i głęboka religijność i rzetelna pobożność, z różańcem, na kolanach przed Tą, którą Kościół ongiś ogłosił jako «znak wielki na niebie – Niewiasta obleczone w słońce».

Polsce potrzeba nieprzeciętnej pobożności i rzetelnej modlitwy. Wtedy będą rodzić się z wiary żywe owoce społecznej miłości. Tego najgoręcej życzymy miastu, Polsce i całemu światu. A nasze życzenia i nadzieje przekazujemy z Bielani toruńskich na Watykan, do Ojca Świętego Pawła VI z gorącymi podziękowaniami za to, że współczesnemu, tracącemu wiarę światu, ukazał Tę, która jest błogosławiona, bo uwierzyła, i która z żywej wiary dała nam błogosławiony owoc Ojcowskiej Miłości, Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Po przemówieniu Księdza Prymasa miał miejsce bardzo ważny moment, mianowicie bp Kazimierz Kowalski, bp Zygfryd Kowalski, bp Bernard Czapliński, o. Stanisław Wójcik, o. Alfons Wittig, o. Stanisław Zdunek i ks. Bronisław Jagła (dziekan toruński) odczytali akt ofiarowania Matce Bożej Nieustającej Pomocy Kościoła w Polsce, całej diecezji chełmińskiej oraz różnych grup wiernych.

Procesja z obrazem Matki Bożej

Następnie wyruszyła procesja z koronowanym obrazem do nowej kaplicy w kościele. Ikonę nieśli kolejno: biskupi, duchowieństwo diecezjalne, zakonnicy, siostry zakonne, przedstawiciele poszczególnych stanów i na końcu redemptoryści. Po poświęceniu nowej kaplicy i ołtarza oraz trzykrotnym odmówieniu wezwania „Matko Pomocy Nieustającej, prosz Boga za nami” Prymas Wyszyński umieścił ukoronowany obraz w przygotowanym miejscu. Na końcu odśpiewano „My chcemy Boga” i „Boże coś Polskę”. Po Mszy św. odbył się okolicznościowy obiad. Uczestniczyli w nim Prymas Stefan Wyszyński, biskupi, ok. 150 księży oraz zaproszeni goście świeccy. W dniach po koronacji przeżywano w kościele na Bielaniach tzw. tydzień pokoronacyjny.

Na uroczystości do Torunia przybyli wierni z całej Polski, przyjmuje się, że było ich ok. 30 tys. Najwięcej, oczywiście, z samego miasta oraz najbliższych miejscowości. W kronice parafii św. Józefa w następujących słowach podsumowano niedzielne wydarzenia: „Cała uroczystość koronacyjna wywarła niezatarte wrażenie. Sami kapłani mówili między sobą, że uderzyło ich głębokie skupienie religijne wiernych, co było znów wyrazem religijnego wewnętrznego przeżycia”.

Po uroczystościach władze państwowe oskarżyły organizatorów m.in. o zainstalowanie urządzeń magnetofonicznych, wywieszenie biało-żółtych flag na zewnątrz kościoła oraz zorganizowanie zbiórki pieniężnej poza ogrodzeniem kościoła. Sprawa ciągnęła się kilka miesięcy, ostatecznie 12 lutego 1968 r. rektor klasztoru toruńskiego o. Alfons Wittig został ukarany grzywną w wysokości 1500 zł.

Waldemar Rozyński

Matko Boża i Matko nasza – ukoronowana przez swego Syna – na Panią nieba i ziemi – spojrzij swymi miłosiernymi oczami – na lud Boży zgromadzony przed Twoim obrazem. Nieustającą jesteś Pomocą – i na nieustanne błagania stroskanych ludzi – otwierasz swe serce. Ukoronowana jesteś za cudowną opiekę – bo jesteś nieustannie bliska – pokornej prośbie swych dzieci – korzących się przed Tobą. W hołdzie uwielbienia oddajemy Ci – Kościół katolicki w Polsce – nieustannie wspieraj go, by odnalazł – na drogach życia – zblókane twe dzieci – i dał im przeżyć radość służenia Tobie.

Można Patronko Diecezji – strzeż rodzinę diecezjalną – z jej pasterzami, duchowieństwem i wiernymi – a nieustanną swą pomoc – przenieś na inne rodziny diecezjalne – które trwają poprzez swych pasterzy – przy następcy Piotra.

Oddajemy Ci z pokorą Ojczyznę – i nasze miasto Toruń – w którym Twa dobroć zbudowała tron łaski. Do twych macierzystych kolan – niech zbliżają się ciągle Twe dzieci – z pokornym błaganiem o pomoc. Bądź nieustanną pomocą – całemu Episkopatowi Polski – i utwierdzaj go w apostołskim posługiwaniu.

Wspieraj rodziców krwawiących w pracy i trudzie – bo oni oddają się Tobie. Hetmanką bądź dziewczętom i chłopcom – broń ich od zła i dawaj im Jezusa, owoc swego żywota. Dzieciom daj odczuć matczyną Twą dobroć – na ich nieustanny szczebiot – odpowiedź, o Matko, przemożnym wsparciem.

Weź w swe władanie, o można Królowo, miasta i wioski całej diecezji. Ulżyj chorym, strapionym i zmęczonym życiem. Zapalaj światło Chrystusa w sercach tych – co odeszli od Twego Syna. A nam, tu zgromadzonym, bądź Nieustającą Pomocą w wypełnianiu codziennych obowiązków na chwałę Boga.

Fragment aktu ofiarowania Matce Bożej Nieustającej Pomocy Kościoła w Polsce, całej diecezji chełmińskiej oraz różnych grup wiernych

ZDJĘCIA: KATARZYNA CEGIELSKA

Ks. prał. dr Sławomir Oder przewodniczył uroczystościom odpustowym w parafii pw. św. Antoniego w Toruniu

Lubił ludzi i ich szukał

W grodzie Kopernika 12 czerwca ks. prał. dr Sławomir Oder, postulator w procesie beatyfikacyjnym Jana Pawła II, spotkał się z mieszkańcami miasta w Sali Wielkiej Dworu Artusa, która wypełniła się po brzegi. Autorskie spotkanie z ks. prał. dr Sławomirem Oderem przerodziło się w wieczór wspomnień o bł. Janie Pawle II. Postulator w procesie beatyfikacyjnym Papieża Polaka, autor książki „Dlatego święty” opowiedział o swoich pięknych przeżyciach związanych z Janem Pawłem II wynikających z doświadczenia prowadzenia procesu beatyfikacyjnego.

Zdolność patrzenia

Ks. prał. dr Oder zaznaczył, że w wielu zeznaniach świadków pojawiał się element, który głęboko go poruszył i zaskoczył. – Ludzie jakby się umówili, mówiąc jednym głosem, „kiedy patrzył na nas, na mnie, patrzył w sposób szczególny, patrzył, jakby widział coś więcej, aniżeli ja sam jestem. Widział we mnie obraz Boga”. Miał on zdolność patrzenia na drugiego człowieka jako na obraz Boga, stąd miał wielki szacunek do każdego człowieka, nie tylko do swoich przyjaciół, lecz także ludzi, których trudno nazwać jego przyjaciółmi – relacjonował. Jak podkreślił dalej, ta niezwykła zdolność patrzenia na drugiego człowieka wynikała z jego wychowania w wierze, a także, a może przede wszystkim, z ogromnego modlitewnego zawierzenia Bogu. – Wiara Jana Pawła II ukształto-

wana w domu, rodzinie i wśród ludzi, z którymi przebywał, była jego sposobem życia. On ją wyrażał modlitwą – mówił ks. prał. dr Oder. – Modlitwa Jana Pawła II była jak chleb powszedni, jak woda, którą trzeba pić. I przez tę sferę modlitwy, związek, który codziennie kształtował z Chrystusem, potrafił patrzeć na świat, drugiego człowieka – dodał postulator w procesie beatyfikacyjnym. Podkreślił, że cały wolny czas Jan Paweł II spędzał w kaplicy, leżąc krzyżem. – Kaplica była nie tylko miejscem jego modlitwy, lecz także miejscem, z którego rządził diecezją. To tutaj podejmował ważne decyzje dla diecezji i całego Kościoła. I właśnie przez ten związek z Chrystusem był tak bardzo otwarty na drugiego człowieka – zaznaczył Ksiądz Prałat.

Toruńskie pierniczki

Prowadzący spotkanie ks. prof. Mirosław Mróz do wspomnień o Janie Pawle II zaprosił bp. Andrzeja Suskiego oraz Michała Zaleskiego, prezydenta miasta. Obaj wkomponowali się w wypowiedź Księdza Prałata. Biskup Andrzej podkreślił, jak ważna dla Jana Pawła II była modlitwa. Przypomniawszy, jak podczas jednego ze spotkań księża biskupi około godziny czekali z obiadem na Ojca Świętego, który w tym czasie odprawiał Drogę Krzyżową. Dodał, że Jan Paweł II lubił i cenił ludzi. – Nie był w żaden sposób samotnikiem. Stół Ojca Świętego nigdy nie świecił pustkami. Zawsze wszystkie miejsca były zajęte przez

gości. Chciał rozmawiać, spotykać się z ludźmi. Lubił ludzi i ich szukał – zaznaczył pasterz Kościoła toruńskiego. Nie zabrakło wspomnień o żartobliwym usposobieniu Karola Wojtyły. Ksiądz Biskup przypomniał jedną z wizyt delegacji grodu Kopernika w Watykanie, na której zakończenie Jan Paweł II delikatnie upomniął się o toruńskie pierniki. „Wszystko mi przywieźliście, ale nie przywieźliście pierników” – mówił z uśmiechem. Ciastka, oczywiście, były, ale delegacja nie wiedziała, czy wypada je Ojcu Świętemu zostawić. Od tego momentu więcej nie było takiego problemu. Kiedy innym razem delegacja z Torunia udała się do Rzymu, prezydent wręczył Janowi Pawłowi II pudełko z piernikami. Ojciec Święty uśmiechnął się i powiedział: „Ooo, toruńskie pierniczki...”. Jestem pewien, że gdyby mógł sięgnąłby do środka i przy nas wszystkich chociaż jednego skosztował. Ale protokół na to nie zezwalał – wspominał z uśmiechem Michał Zaleski.

Książka z autografem

Duże zainteresowanie torunian wzbudziła osoba ks. prał. dr Sławomira Odera. Trudno się dziwić, przecież Ksiądz Prałat pochodzi z grodu Kopernika. O jego drodze prowadzącej do kapłaństwa opowiedzieli jego rodzice. W czasie spotkania w Dworze Artusa mieszkańcy Torunia mieli okazję nabyć książkę „Dlatego święty”. Autor chętnie podpisywał egzemplarze. Książka ta napisana przez ks. prał.

dr. Sławomira Odera wspólnie z włoskim dziennikarzem Saverio Gaetą powstała w oparciu o materiały zgromadzone w czasie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II. Przybliżyła zagadnienia, które pojawiły się w dokumentacji stanowiącej podstawę prac Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Święci zachęcają do świętości

Kolejnego dnia, we wspomnienie św. Antoniego, ks. prał. dr Sławomir Oder przewodniczył uroczystościom odpustowym w parafii pw. świętego, który „od zguby broni”. – Św. Antoni należy do kochanych i czczonych na całym świecie. Jak każdego roku jest to dla nas wielkie święto, imieniny nas wszystkich, które staramy się przeżyć jako parafia – mówił proboszcz ks. kan. Wojciech Miszewski. Podkreślił, że odpust jest również parafialnym dziękczynieniem za beatyfikację Jana Pawła II. – Święci zachęcają do świętości. Są przykładem, inspiracją i potwierdzeniem nieustannego Zesłania Ducha Świętego, który swoją mocą czyni nas zdolnych do świętości – mówił ks. prał. dr Oder w homilii. – Patrząc na świętych, jesteśmy zachęceni do tego, aby przyjmować do naszego serca łaskę Ducha Świętego i pozwalając jej w nas działać – dodał.

Na koniec Eucharystii ks. prał. dr Sławomir Oder poświęcił figurę św. Antoniego ufundowaną przez jedną z rodzin parafii. Kamienny pomnik został wystawiony przed kościołem.

Katarzyna Cegielska

Rozpoznać w Ukrzyżowanym Syna Bożego

Grzech przeciwko Duchowi Świętemu utratą życia wiecznego (Mk 3, 28-29) – tak brzmiał tytuł ostatniej przedwakacyjnej konferencji z cyklu „Spotkania z Biblią”. Jako prelegent wystąpił bp dr hab. Zbigniew Kiernikowski, ordynariusz siedlecki, pracownik naukowy w Zakładzie Egzegezy i Teologii Nowego Testamentu, wykładowca na Katedrze Biblistyki Wydziału Teologicznego UMK. Temat przyciągnął sporą, większą niż zazwyczaj grupę zainteresowanych słuchaczy.

Grzech przeciw Duchowi Świętemu

Na czym polega grzech przeciw Duchowi Świętemu? Co robić, aby nie grzeszyć przeciw Niemu? – takimi pytaniami prelegent otworzył swoje rozważania. Duch nadaje formę wszystkiemu, a sam jest nieuchwytny. Nawet w świecie materii widzimy, jak wiele może dokonać wiatr. Duch nadał szczególny wymiar misji Jezusa. Namaścił Go do tego, aby mógł podjąć misję odkupienia. Jezus uczynił to kosztem swego życia, mocą Ducha, który Go namaścił. Mocą tego Ducha poszli głosić Jezusa apostołowie, Jego mocą czyni to Kościół. Rolą Ducha jest oświecać, umacniać, dawać świadectwo, że tam, gdzie widzimy śmierć, jest życie, że to, co my postrzegamy jako nieszczęście, może być punktem wyjścia, a nie zatrzęśnięciem drzwi wszelkiej nadziei.

Grzech przeciw Duchowi Świętemu polega na zanegowaniu, że On to wszystko może sprawić. Wszystko – mówi Jezus – zostanie odpuszczone oprócz bluźnierstwa przeciw Duchowi. Czytając słowa, w których Jezus przestrzegł przed tym grzechem, warto osadzić je w szerszym kontekście. W Ewangelii wg św. Marka czytamy, że Jezus ustanowił Dwunastu, aby z Nim byli, aby ich mógł posłać do ludzi. Osoba Jezusa, Jego nauczanie i cuda przezeń sprawiane wywołały ogromny rozgłos i napływ tłumów. To spowodowało, że do Jezusa przyszli zaniepokojeni krewni, przekonani, że odszedł od zmysłów. Wreszcie nastąpił atak ze strony uczonych w Piśmie, którzy posunęli się jeszcze dalej, twierdząc, że Jezus ma w sobie Belzebuba.

W odpowiedzi Jezus zauważył, że rozdwojony dom nie może się ostać, a zatem sugerowanie, że szatan walczy z samym sobą jest bezsensowne. I w tym kontekście wspominał o grzechu przeciw Duchowi Świętemu, dodając, że prawdziwymi krewnymi są ci, którzy szukają i wypełniają wolę Bożą.

Czym jest grzech w znaczeniu biblijnym? Można go porównać do sytuacji, w której ktoś strzela do tarczy i rozmyślnie czyni to tak, aby nie trafić. Grzech to czyn wewnętrznie sprzeczny, pozbawiony sensu. Jest negacją obrazu Boga w nas.

Bluźnierstwo z kolei to negacja samego Boga. „Tu nie ma Boga” – mówi bluźnierca, przypisując Mu coś, co nie należy do Jego natury (np. „Bóg kłamie”). To z kolei prowadzi do bałwochwalstwa, wykreowania nowych, fałszywych bożków. Żyjemy w sytuacji grzechu polegającego na tym, że w dużej części żyjemy dla siebie. W przeciwieństwie do człowieka Bóg to Ten, który jest i to jest dla kogoś. Bóg tę prawdę objawił w swoim Synu, który obdarzył nas miłością tak głęboką, że nie cofnął się przed śmiercią, zniekształceniem, oszpecceniem na krzyżu. Jakże trudno człowiekowi przyjąć takiego Jezusa! Duch Święty jest właśnie tym, który sprawia, że jesteśmy w stanie rozpoznać Go jako Syna Bożego.

Wszystko, co zostanie uczynione lub powiedziane przeciw Synowi Bożemu, będzie przebaczone, bo On

Bp dr hab. Zbigniew Kiernikowski w czasie wykładu

po to został posłany, by przebłagać Boga za nasze grzechy, wchodząc przy tym w najgłębsze poniżenie. W tak Poniżonym zyskujemy odpuszczenie grzechów. On mówi: „Ja po to jestem, aby Mnie bito, poniżano, opluwano”. Takie jest Jego – i nasze! – powołanie: w razie potrzeby cierpieć niesprawiedliwie. Tylko krzywdząc chrześcijanina, grzesznik może poznać, czym jest przebaczenie, miłosierdzie. Niechrześcijanin tak nie zareaguje – raczej pozwie do sądu, zemści się, odkuje. Chrzęścianie są zatem przedłużeniem misji Jezusa.

Duchu Święty – leć gdzie indziej...

Odrzucić powyższą postawę, oznacza zgrzeszyć przeciw Duchowi Świętemu. „W mojej obecnej sytuacji nie chcę, aby działała tajemnica Jezusa Chrystusa” – powie bluźnierca. „Chcę sprawiedliwości; nie chcę przebaczyć”. „Musi być tak, jak ja chcę. Duchu Święty – leć sobie gdzie indziej”...

Bez pomocy Ducha Świętego nie jestem w stanie uwierzyć i wyznać, że ten umęczony na krzyżu Człowiek jest Panem, Bogiem. Powiem raczej, że On przegrał, że życie Mu się nie udało, że zakończyło się skandalem. Bez Ducha Świętego nie pomogą mi ludzkie uzdolnienia, fakultety, tytuły, moja inteligencja.

Kto zbłądzi przeciw Duchowi Świętemu, dla tego nie ma przebaczenia. Winien jest wiecznego

zgrzeszenia – czeka go wieczność wypełniona nieprzebaczeniem, wypominaniem win, uraz. Negacja Jezusa, który przyszedł służyć, cierpieć, umrzeć i zmartwychwstać, a zamiast tego kreowanie fałszywego wizerunku Jezusa-triumfatora jest grzechem przeciw Duchowi Świętemu. To postawa, którą – parafrazując znane powiedzenie – można wyrazić słowami: „Wolę trzymać wróbla w garści (szukając dowartościowania i pewności zbawienia w praktykach religijnych), niż ulokować całą swą nadzieję w gołębiu na dachu, czyli w relacji z żywym Jezusem, który niczego, a zwłaszcza tzw. świętego spokoju, z góry nie zapewnia. „W mojej sytuacji Duch nie ma racji, jest niepotrzebny. Liczę się ja, moja wizja, sam wybieram, ile chcę mieć wspólnego z Jezusem” – mówi taki pseudochrześcjanin.

Tragedia narodu wybranego polegała na tym, że nie chciał takiego Mesjasza, mając poczucie, że zastruguje na kogoś lepszego. Żydzi nie rozpoznali czasu swego nawiedzenia... Tylko ten, kto się nie zgorszy Jezusem, może zostać przez Niego posłany, by głosić Jego królestwo.

Tomasz Strużanowski

Na łamach „Głosu z Torunia” nie udało się zamieścić relacji z kwietniowego „Spotkania z Biblią”. Zainteresowanych odsyłam na stronę internetową „Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II” w diecezji toruńskiej: www.torun.biblista.pl

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38